

Svátost smíření – jediná cesta k odpuštění hříchů?

Velikonoce s koronavirem nás v mnoha ohledech velmi omezily. Kromě cestování, nakupování, mnohdy i práce si začínáme klást otázku, jak se vyzpovídat. Pro mnohé z nás není tak snadné vyhledat kněze a požádat o svátost smíření, zvláště pro ty, kdo jsou v karanténě či jsou přímo nakaženi superinfekčním virem.

Církev však již po staletí učí, že nejen svátost smíření je cestou k odpuštění hříchů. Klíčovým momentem smíření s Bohem je lítost! Jde o „bolest ducha a odsouzení spáchaného hříchu“ (Tridentský koncil). Pokud je tento vnitřní stav naší duše plnohodnotný, pak jde o lítost dokonalou. A v takovém případě jsou nám odpuštěny hříchy, i když aktuálně nemůžeme ke svátosti smíření přistoupit. Dokonce i těžké hříchy!

Co to je dokonalá lítost? „Vyvěřá-li lítost z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se *dokonalá* lítost nebo lítost z lásky. Taková lítost odpouští všední viny; dosáhne také odpuštění smrtelných hříchů, zahrnuje-li pevné předsevzetí jít ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné.

Jak na to krok za krokem...

Nejprve je třeba poprosit Pána, aby nám pomohl zpytovat svědomí. Pak se připravit podobně jako na svátost smíření, např. projít jednotlivá přikázání Desatera. Nyní jsme připraveni „předstoupit“ před Pána.

- Začněme modlitbu znamením kříže a připojme modlitbu spojenou s prosbou o Boží milosrdenství.
- Pak před Pánem alespoň tiše v srdci vynejme vše, co jsme v přípravě zaznamenali

li jako své selhání v posledním období: „Bože, toto a toto jsou skutečnosti, kde jsem si vědom, že jsem nejednal správně a v souladu s tvými přikázáními.“

- Nyní se ptejte: Mrzí mne to proto, že mám strach nebo že se to nemá dělat nebo proto, že to za špatné označili jiní? Anebo mne to skutečně mrzí proto, že sám vnitřně vím, že to je zlo, že jsem já jednal zle a ublížil druhým či sobě?
- Připojme modlitbu, v níž prosíme o dar skutečné lítosti. Lítosti, která není jen povrchní či motivovaná formálním jednáním nebo strachem.
- Pak je čas alespoň v srdci jasně před Bohem říci: „Je mi líto toho, co jsem udělal zlého. Zříkám se takového jednání, nechci takto jednat. Prosím, Bože, odpusť mi pro své milosrdenství.“ Můžeme připojit zvolání: „Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se. Pane, smiluj se.“

Modlitbu je dobré zakončit znamením kříže.

Bůh je dost mocný, aby i uprostřed koronavirové epidemie očišťoval každého, kdo k němu přijde. Jak silně to Hospodin řekl již skrze proroka Izaiáše (1,15-19):

„Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve. Omyjte se, očistěte se, odkliďte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro. Hleďte právo, zakročte proti násilníkovi, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. Budete-li povolní a poslechnete, budete požívat dobrých darů země.“

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 27. 4. – 10. 5. 2020

27. 4. Po	–	–	–	
28. 4. Út	KO	18.00	za † Anastázií	
29. 4. St	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy			
	KO	08.00	za živé a †† z rodu a duše v očistci	
30. 4. Čt	KO	08.00	za vedení Duchem Svatým v manželství	
1. 5. Pá	KO	18.00	za ctitele Božského Srdce Ježíšova	
2. 5. So	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve			
	KO	18.00	za †† rodiče	

3. 5. Ne 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

KA 08.00 za †† sestry

(mše sv. bez přístupu veřejnosti)

4. 5. Po	–	–	–	
5. 5. Út	KO	18.00	za † Cecilii Novotnou a živou rodinu dcery a vnoučat	
6. 5. St	KO	08.00	za †† Jozefa, Františku a Albínu	
7. 5. Čt	KO	08.00	na úmysl rodiny Devátých	
8. 5. Pá	KO	18.00	za †† Juliána, Veroniku, Cyrila a Jozefa	
9. 5. So	KO	18.00	za uzdravení Marie a dar víry	

10. 5. Ne 5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

KA 08.00 za † Marii Luksovou, manžela a oboje rodiče

(mše sv. bez přístupu veřejnosti)

VEŘEJNÉ BOHOSLUŽBY VE VŠEDNÍ DNY SE KONAJÍ S MAXIMÁLNÍ ÚČÁSTÍ 15 OSOB. Z TOHOTO DŮVODU BUDE V DOBĚ KONÁNÍ BOHOSLUŽBY OTEVŘEN POUZE JEDEN BOČNÍ VCHOD DO KOSTELA. ROZESTUPY MEZI ÚČÁSTNÍKY BOHOSLUŽBY MUSÍ BÝT MINIMÁLNĚ DVA METRY.

VEŘÍČÍ JSOU I NADÁLE DIECÉZNÍM BISKUPEM DISPENZOVÁNI OD POVINNÉ ÚČÁSTI NA NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ.

PASTORAČNÍ PRAVIDLA PRO UVOLŇOVÁNÍ OMEZENÍ

Při postupném uvolňování omezení v konání bohoslužeb je nutné dodržet tato **pravidla**:

1. V prostoru kostela musí lidé dodržovat minimální **rozestupy** dva metry mezi účastníky bohoslužeb (s výjimkou členů v rámci jedné rodiny, domácnosti).
2. Účastníci si před vstupem do chrámového prostoru povinně vydezinfikují **ruce**.
3. Všichni účastníci bohoslužeb, včetně celebranta mají nasazeny ochranné prostředky dýchacích cest (ústa, nos), resp. **roušku-ústenuku**, vyjma okamžiku přijetí Eucharistie.
4. **Vynechává se** pozdravení pokoje a žehnání se svčenu vodou a obdobné obřady.

5. Délku bohoslužby je třeba při zachování liturgických předpisů zbytečně **neprodužovat**.
6. Obdobná pravidla platí pro **svatby a křty**, stejně tak pro **svátost smíření**.
7. Až do odvolání je **zrušen** veškerý další program ve farnostech, který vyžaduje shromažďování lidí.
8. Kostely mimo bohoslužeb zůstávají **otevřené**, je-li to možné, pro osobní modlitbu a individuální duchovní péči.

Případná změna pravidel s ohledem na aktuální situaci vyhrazena.

Nemyslím si, že Korona je Boží trest.

Takového Boha si nedokážu představit.

Ale pevně věřím, že skrze nejrůznější krize

u nás Bůh klepe a zve nás k zamyšlení.

kardinál Christoph Schönborn

PRVNÍ ČLOVĚK VIDĚL JEŽÍŠE PO ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PŘES SLZY

Poslední Velikonoce učedníků s Ježíšem byly jako zlý sen. Na počátku dalšího týdne pak šla Marie Magdaléna s pláčem k Ježíšovu hrobu. Jistě se jí hlavou honily otázky, které nějak známe i my: Jak přežije ten hluboký smutek, který tíží její duši? Proč přišly její naděje a její modlitby vniveč? A kde je Bůh, když Ježíš leží mrtvý v hrobě? Marie Magdaléna se v hlubokém smutku přišla naposledy rozloučit. Ale pak přes vlastní slzy uviděla odpověď na všechny své modlitby.

Marie zůstává věrná i po Ježíšovy smrti

Marie Magdaléna byla pravděpodobně ta Marie z Betánie, hříšnice, která Ježíše uctila velmi výstředním způsobem – na jednom večírku necelý týden před Jeho smrtí Mu pomazala nohy vonnou masťou a skropila je svými slzami. Víme jistě, že byla osvobozena od několika démonů a že poté Ježíše finančně podporovala jako ostatně mnoho dalších zámožných žen.

Marie Magdaléna je také jedna z pouhých

pěti osob, o kterých se v Bibli píše, že stály pod Ježíšovým křížem, když umíral. Marie tam zůstala až do konce. Předpokládáme, že se pak na Bílou sobotu po západu slunce (když bylo oficiálně již po sabatu) vydala koupit vonné masti k pomazání Ježíšova těla. Rozbřesk dalšího dne pak zastihl Marii znovu na cestě ke hrobu, kde zjistila, že Ježíšovo tělo zmizelo. „Vzali mého Pána,“ říká zděšeně, „a nevím, kam ho dali“ (Jan 20, 13). Po tom všem, co Marie zažila, stále nazývá Ježíše svým Pánem. Marie byla ve své úctě k Ježíši věrná a vytrvalá. A tak to byla právě Marie Magdaléna, která se o velikonočním ránu setkala se vzkríšeným Ježíšem jako první.

První člověk, který viděl Ježíše po zmrtvýchvstání, ho viděl přes slzy

„Proč pláčeš, ženo?“ zeptal se jí Ježíš. „Koho hledáš?“

V domnění, že je to zahradník, odpověděla: „Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho dal, ať si ho mohu odnést.“

„Marie!“ řekl jí Ježíš.

Obrátila se a zvolala hebrejsky:

„Rabboni!“ (což znamená „Učitel“).

„Nedrž mě,“ řekl jí Ježíš. „Ještě jsem nevystoupil ke svému Otci. Jdi ale k mým bratrům a vyříd jim: ‚Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.‘“ Marie Magdaléna pak šla a zvěstovala učedníkům, že viděla Pána a co jí řekl (Jan 20,15–18).

První člověk na zemi, který viděl Ježíše po Jeho zmrtvýchvstání, Ho viděl přes slzy. A první slova Nové smlouvy jsou otázka. Není to oznámení, není to odpověď, je to otázka, tiše a s porozuměním položená plačící ženě. Ježíš se ptá: „Proč pláčeš?“

Ježíš není našťvaný na své takzvané „přátele“

Ježíš, Bůh, kterého je možné si splést se zahradníkem, jednoduše vysloví Mariino jmé-

no. Velikonoční svítání přináší otázku a jméno. Marie se instinktivně přiblíží, aby se Ho mohla dotknout, ale Ježíš ji varuje: „Nedrž mě,“ řekl jí Ježíš. „Ještě jsem nevystoupil ke svému Otci. Jdi ale k mým bratrům a vyříd jim: ‚Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.‘“ Marie běží povědět učedníkům tu neuvěřitelnou novinu: Ježíš vstal z hrobu! A co víc, Ježíš není našťvaný na své takzvané „přátele“. Nazývá je svými bratry a chce, aby věděli, že Jeho Bůh je úplně doslova jejich Bohem. Marie Magdaléna je kvůli tomu, co jí bylo svěřeno, v některých případech považována za apoštolku apoštolů, první svědkyni vzkríšení!

Mariin život se díky Ježíši úplně změnil. Marie svou víru prokázala v mnoha zkouškách a nakonec se stává apoštolem apoštolů, prvním příjemcem dobré zprávy o tom, že Ježíš Kristus žije!

Tříbení ohněm v našich životech

Podobnou změnou, která se udála v Marii Magdaléne, prochází miliony lidí. Ale není to nic automatického. Prostá skutečnost je, že Marie Magdaléna viděla Pána jako první proto, že byla nejvytrvalejší ve své věrnosti skrze utrpení. Ježíš se i dnes zjevuje jako první těm (a skrze ty), kteří snášejí utrpení s věrností a aniž by přestali Boha chválit. Blaze plačícím,“ říká Ježíš. „Blaze mírným... Blaze těm, kdo hladovějí a žízní“ (Matouš 5, 4–6).

Nakonec, a často postupně, Ježíš našemu žalu požehná. Možná se naše minulost, stejně jako Mariina, hemží špinavými tajemstvími a nízkým sebevědomím. Možná ve své současné realitě stále cítíme bolest a zklamání. Ale Velký pátek (kdy nevíme, proč temnota přetrvává) a Bílá sobota (kdy nevíme, kam Bůh zmizel) se poddávají jako zima létu. Přichází Velikonoční neděle a právě my přinášíme zprávu o nejvyšší naději.

Podle P. Greiga: *Když Bůh mlčí*